

Masallar

Kategori: Masallar

Pazartesi, 21 Nisan 2008 04:04 tarihinde yayınlandı.

Gösterim: 22240

Varlık Yayınları, İstanbul 1957, 90 s. Evvel Zaman İçinde (Tandır Başında) başlıklı ön söz ileyedimasal var: 1. Sırmalı Pabuç, 2. İncili Yorgan, 3. Üç Turunçlar, 4. Sedef Bacı, 5. Hamur Bebek, 6. Perili El, 8. Altın Perçemli Çocukla Sırma Saçlı Kız.

EVVEL ZAMAN İÇİNDE (Tandır Başında)

Bizim de bir masal dünyamız var; uçsuz, bucaksız bir dünya bu! Kel Oğlanı da içine alır, Köroğlunu da; peri kızını da içine alır, dev anasını da; seni de içine alır; beni de; gene de bir fındık kabuğuna sığar, yedi dünyaya sığmaz. Hani, su masal dünyasını bir dönüp dolanayım diye, demir çarık, demir asa yola düşseniz; dere, tepe düz, altı ayla bir güz gitmeniz, bir arpa boyu yol giderseniz ancak! İyisi mi, gelin derelerden sel gibi, tepelerden yel gibi geçerek; lâle, sümbül derleyip, soğuk sular içerek; daha da yorulursanız Hızır'ın atına binerek bir tandır başına götürüyüm sizi. Vay ne masallar, ne masallar var orada; makas kesmedik, iğne batmadık masallar! Oturup bunları dinlemekle kalkıp şu dünyayı dolaşmak bir bence... Öyle ya, masal deyip geçmeyin; kökleri vardır geçmişte, dayanır durur dağ gibi.. Dalları var üstümüzde; yeşerir gider, baş gibi, ama anlatılacağı gibi anlatılırsa. Zira asıl tadı anlatılışındadır bunların; hele masal ağzıyla iki tekerleyip bir yuvarlamasını bilen masal ustalarından dinlenirse tadına doyum olmaz doğrusu. Ha işte bu niyetle sizi bir tandır başına götürüyüm dedim ama, bir yer bulabilirsek ne mutlu! Çünkü Allahın kışı, tandırın başı olur da kim gelmez. Çağrılan da gelir, çağrılmayan da; havlanan da gelir, huylanan da; ahlanan da gelir, ohlanan da; kambur Ese de gelir, Sarı köse de; hasılı, seyrek basandan sık dokuyana, bir taşla iki kuş vurandan her yumurtaya bir kulp takana kadar kim var, kim yok, sırtı bütün, karnı tok.. cümlesi gelir toplanır ama, masalcıbaşıyı masala başlatmak kolay mı? Mübarek, kendini naza çektikçe çeker; onu söyletmek için her biri bir dereden su getirmeye başlar. Kimi yukarıdan atıp aşağıdan tutar, kimi ağzını yumup dilini yutar; kimi ince eğirip sık dokur, kimi süt dökmüş kedi gibi oturur; kimi akıntıya kürek çeker, kiminin kırdığı ceviz kırkı geçer; daha daha bir yığın maval, martaval derken masalcımızın çenesi açılır, gayri öyle bir dizip koşar ki, ağzından bal akar, dili de kaymak çalar balın üstüne!

İmdi; kalem benim, söz onun; nokta benim, harf onun; okuyun okuyabildiğiniz kadar! Okudukça gönlünüz gül olup açılacak; diliniz de bülbül olup şakiyacak...

Eflâtun Cem GÜNEY

METİN: ALTIN PERÇEMLİ ÇOCUKLA SIRMA SAÇLI KIZ

Zaman zaman içinde, kalbur saman içinde cinler cirit oynarken eski hamam içinde nerde var, nerde yok bir sinek geldi, vızıldadı havaya; yağın süzdük üç yüz altmış tavaya, derisini sattık yüz binlerce liraya; kemiklerinden de bir köprü kurduk Çukurova'ya; vay ne köprü, bu köprü; kıldan ince, kılıçtan keskin! Ne dün ne demin; bugüne bugün, iki adam geçti; biri zayıf, biri şişman; biri dost, biri düşman; geçen de pişman, geçmeyince de pişman; Sırat köprüsü mü desem, ecel köprüsü mü desem ne desem, doğru mu desem, yalan mı desem, ne desem?

O yalan, bu yalan; minareyi çalıp da kılıfını hazırlayan. bu da mı yalan?

O yalan, bu yalan, fili yuttu bir yılan! Bu da mı yalan? O da yalan, bu da yalan, yalan oğlu yalan! Anan bu yalanla gitti baban., bu yalanla gitti anan., sen de bu yalanla oyalan da oyalan, seni gidi yalancı yağlı keçi, duvara bağlı keçi, yalan yuvası olmuş ağzının içi!

Bir varmış, bir yokmuş; Allahın kulu çokmuş; çok söylemesi günahmış; develer tellâl iken. pireler berberiken, ben ananın beşiğini tıngır mıngır sallarken bir memleketin birinde Edi ile Büdü derler bir karı-koca varmış. Sanki Allah bunları birbirinin kaburgasından yaratmış; ikisinin de huyu, suyu ta o kadar birbirine benzermiş; kim ne derse, ona inanır; yüzlerine gülen, ekmeklerini ellerinden almış. Elâlemden ağızları yandıği için etliye, sütlüye karışmaz, suyu bile üfleyerek içerlermiş.. Eh oğul yok, uşak yok; koç yok, koçak yok; geçinmeyecek, ne başları var. Dağa gider, odun eyler; başa iner, bel beller; muhannete muhtaç olmadan geçinir giderlermiş.

Masallar

Kategori: Masallar

Pazartesi, 21 Nisan 2008 04:04 tarihinde yayınlandı.

Gösterim: 22240

Günlerden bir gün, baş başa vermiş de, başlarından geçeni konuşup duruyorlarmış. Bir ara karısı:

-Ediiii demiş! Kocası da:

-Ne diyorsun BÜDÜ, demiş!

-Ne diyeceğim, Allah yüzümüze baksa da, bize bir evlât verse derim...

-Bire karıcığım, nerde o talih bizde! Gökten yağmur yerine inci yağsa, yine bir tanesi başımıza düşmez.

-Hani, canım söz misali! Veren, Allah, şu gönlüme göre bir kız verse yok mu, öyle birgüzel olur, öyle bir güzel olurdu ki, doğan aya ya sen doğ, ya ben derdi. Güldükçe güller açılır, ağladıkça inciler saçılır, acep insanbakmalara doyar mıydıki. Yüzünü görenin nasibi kısmeti artar, sesini duyanın ömrü, günü uzardı. Bu böyle, olduktan geri, üstelik on parmağında da on hüner olur, öyle bir halı dokur, öyle bir halı dokurdu ki, kim var, kim yok, oturur da yine de bir yanı boş kalırdı. Daha deyim mi öyle bir sofraya donatır öyle bir sofraya donatırdı ki, cümle âlem yer, içer de yine de yetip artardı. Hani ozaman, herkesin gözü kızımın üstünde kalırdı ya, yağma yok, dizimin dibinden ayırmaz; eteğininucunu kimselere göstermezdim. Doğrusu, ne küçük vezirin oğluna verirdim; ne büyük vezirin; versenversem, padişahın oğluna verirdim de, varır saraylara sultan, olurdu.

BÜDÜ böylesine atıp eğirince kocam dayanamamış :

-Hele sen bir sus, sultan anası, demiş. Olsa ile bulsa, bir araya gelse, sana sırma saçlı bir kız veren Allah, bana da altın perçemli bir oğlan verse yemez, yedirip; giymez giydirir, okutur, dokutur ben de öyle bir adam ederdim ki, alimallah görüp edenlerin parmağı ağzında kalırdı. Hele kızların, hele kızların.. İlle ve lâkin ne küçük vezirin kızını alırdım, ne büyük vezirin, alsam alsam padişahın kızını alırdım. O zaman öyle bir toy, düğün eylerdim ki, dillerde destan olur, felek bile bir yaşına daha girerdi.

Edi de bu kadar yükseklerden uçunca, karısı dayanamamış:

- Bire Edi demiş, büyük lokma ye de, büyük söz söyleme, ya Allah böyle altın perçemli bir çocuk yerine, tutar da sana bir keloğlan verirse... Ozaman tut perçeminden çal duvara... Öyle ya Allah bir, Peygamber Hak, pekmez kara yoğurt ak, başka ne bilir kel oğlan?

BÜDÜ, bu söze gülmüş:

- İlähi Edi demiş, veren Allah bize bir evlât versin de, varsın keloğlan olsun! Sen onları gözüne kestirmiyorsun ama, keloğlanların alnı acık yüzü ak;kulağı delik, gözü pek olur. Eli elden kalmaz dili dilden. Attığını vurur, tuttuğunu koparır; seni, beni değil, şeytanı bile suya götürür susuz getirir: insan mürüvvet görürse, böylelelerindengörür. İyisi mi, kuru yerde yatıp da minare kadar rüya görmeyelim.

Doğru söze ne denir. Karısı boynunu bükmüş:

-Yerden göğe kadar hakkın var kocacığım, demiş; Allah bize bir evlât, versin de ister oğlan olsun, ister kız olsun; yeter ki eli ayağı düz olsun. Başı kel olursa en çıkar, tutar gümüşletiriz,

İşte o günden beri Edi ile BÜDÜ bu dua ile yatmış, bu dua ile kalkmışlar; yerin, göğün açık olduğu bir zamana rastlamış olacak ki duaları yerini bulmuş, gecenin bir vaktinde nur yüzlü iki peri peydah olmuş; biri, BÜDÜ'nün başucuna çömelmiş, biri ayak ucuna... Sonra neylemişler, netmişler, orasını o kadar bilmiyorum ama, kan uykulara dalan hatuncuğun iki yanına, iki bebe yatırmışlar; biri oğlan, biri kız, nur topu gibi iki yıldız...

Periler birine bakmış:

"Güldükçe güller açılınsın, ağladıkça inciler saçılınsın!" demişler; öbürüne bakmış:

Masallar

Kategori: Masallar

Pazartesi, 21 Nisan 2008 04:04 tarihinde yayınlandı.

Gösterim: 22240

"Ektiği güversin gelsin, diktiği yeşersin gitsin!" demişler, demişler ya, ne yüzlerini gören olmuş, ne sözlerini duyan olmuş.. Görmüşse, Bütü görmüş; duymuşsa, Bütü duymuş; masaldaki iş gibi, uykudaki düş gibi..

Sabah olup da cümle kuşlar uyanınca, hatuncuk gözlerini açmış, bakmış ki ne baksın! İki yanında iki ay paryası..Yüzleri pırıl pırıl; gözleri ışıl ışıl.. Sevincinden deli olası gelmiş.

-Edii, demiş; o da:

-Gene ne var Bütü, demiş.

-Ne olacak, gözlerin aydın! Allah ikimizin de muradını verdi; böyle iken böyle., demiş.

Bu söz, kocasının garibine gitmiş; bir de gelip görmüş ki, ne görsün; dediği gibi, altın perçemli bir çocukla, sırma saçlı bir kız... Görmüş, gözlerine inanamamış; duymuş, kulaklarına inanamamış; parmağı ağzında kalmış vesselam!

Gayri, Edi ne bu işe koşulmuş, ne şu yokuşa.. Gülerse, güllerini derlermiş kızının; ağlarsa, incilerini... ve götürüp satarmış yok pahasına! Bir gün olur, karıcığının rüyası çıkar da, oğlunun da ektiği güverir, diktiği yeşerirse; gayri dolduracak ne küp bulabilirler, ne gülek ama, Allah insana para yermeden önce akıl versin! Bizim akıllılar da, akıllarını peynir, ekmekle mi yemişler; neylemişler, netmişlerse, daha kırkları dolmadan beşiklerinin başını, boş bırakmışlar; üstelik, ne başuçlarına bir bıçak, ne de kapı ağzına bir tas su koymuşlar; cinlerin cirit oynadığı bir evde baslarına bir iş gelmez olur mu! Günün birinde bakmışlar ki, ne baksınlar; çocuklar, o çocuklar ama, ne güllerin açıldığıvar, ne incilerin saçıldığı...

- Gördün mü bir başımıza gelenleri! deyip dizlerine vurmuşlar.

Bereket versin, bu dünyada şeytana pabuç giydirenler de var. Kocakarının biri görmüş de:

- İlähi üstüme iyilik, sağlık demiş;çocuklarımızı cin değiştirmiş sizin! Hani kaşlar, o kaş; gözler, o göz ama, bakın bir yüzlerinde Mevlânın nuru yanıyor mu? daha alınlarının ortanı bile gülmüyor; tövbeler tövbesi, bunlar insan evlâdı değil Aytaş mı, Oytaş mı dedikleri cin yavrusu.. Hangi gül, hangi inci! Ecinniler ne güler, ne ağlar; gözlerini ağırttıkça ağırtır, yüzlerini kararttıkçakararırlar; ocaklardan irak, bunların girdiği evde bet, bereket kalır mı? iki, bir demez de, ağırlıklarınca altın verirsiniz, yavrularınızı onların elinden kurtarırım.

Böyle bir zamanda gözlerine para, pul görünür mü? Edi ile Bütü dilediğini vermişler kocakarıya. O da alıp götürmüş cin yavrularını; üç yol ağzında bir musalla taşının üstüne; bir de bir ateş yakıp oracıkta, geçmiş karşısına:

- A Cinler Ecinniler!Alın bebenizi, verin bebemizi..

Alırsanız alın, verirseniz verin; duyduk, duymadık demeyin.

Yaktım bir ateş, yanacak Aytaş, kül olacak dağ taş!

Bir söylemiş, iki söylemiş, derken cinler, yavrularının yanıp, kül olacağından korkmuş; elsiz, ayaksız gelip almışlar Aytaşları, vermişler sırma saçlıları..

Gayri, söylemeğe ne hacet, dünyalar onların olmuş! Ninnilerle uyutup, el üstünde büyütmüşler, bir daha da beşiklerinin basından ayrılmamışlar..

Gel zaman, git zaman derken, biri filiz gibi bir delikanlı olmuş; biri de gül gibi bir kız! Birinin ektiği güvermiş gelmiş, diktiği yeşermiş gitmiş; birinin de güldükçe güller açılmış yüzünde, ağladıkça inciler saçılmış gözünden.

Masallar

Kategori: Masallar

Pazartesi, 21 Nisan 2008 04:04 tarihinde yayınlandı.

Gösterim: 22240

Eh artık, vezir, vüzeranın sözü mü olur! Oğullarına padişahın kızını almışlar; kızlarını da padişahın oğluna vermişler; kırk gün, kırk gece çifte düşün edip yemiş, içmiş, muratlarına geçmişler.

Gökten üç elma düşmüş; biri bu masalı dizip, koşana; biri okuyup dinleyene; birini de okudum, üfledim; insan çocuğumun ruhuna bağışladım.